

B

989-

998.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 989-998.

ל"ד

ר"ג
תפלת האחר

צומעל הכק
פסק ב

אות ר"ג
ב

הפלות והפורקן
לר"ג ב

הנעתק והנעפם

תש יור' פסק אפרון

תיכסות ומקנות

מורה נתני סרכוט

במדינה

ויקני לשכבוד

תפלת הרעש

להיות -

והנשונה תוג

בקשת אין אין

ל' אשון...

באת תפן

סדר וידוי לשכיב מרע ג

כפי קול הרמז הרמזו כפדרו הנכבד .

תהלה

ירחץ ידיו ויחגור מתכיו וימחול מלכ ונפש לכל מי
 שהכעיסו . נכבון לומר הריני מוחל וכו' ששוא
 קריאת שמע שעל המטה . ואחר כך יפספס במבול לזכור אש
 ויב איזה דבר לשום אדם וימלס לו . ואם הקניטו ישאל ממנו
 מילה . וכפרט יסיר מהשבתו מכל בנימי שעולם . ויטהר רעיונות
 בדביקותו כאלהים ; ואחר כך יאמר

בְּקִרְאִי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צַדִּיק בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִּי חֲנּוּנִי וּשְׁמַע
 תְּפִלָּתִי רַחֲמֵי יי וארמא הושיעני ואושעך
 תְּדַלְּתִי אֵתְּךָ וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית
 הַרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ וְלֹא יַעֲזֹב חַמְתּוֹ לִישׁוּעַתְךָ
 קוֹיִתִּי יי אֵתְּךָ סִתַּר לִי מִצַּר תִּצְרֵנִי דְנִי פִלַּט תְּסוּבְּבֵנִי
 סִלַּח בְּמַחֹ בְּנֵי עֲדוּי עַד כִּי בֵּית יי צוּר עוֹלָמִים .
 עוֹן לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יִכְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם . וְיִחַי
 וְנִפְלְתִי דָךְ יי עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב הַסֶּדֶךְ עֲנֵנִי בְּאֵמֶת
 יִשְׁעֶךָ .

אחר כך ידמה בדעתו כאלו הוא עומד לפני כ"ד העליון . ויפשו
 להתודות בדמעות שליט כי הוא העיקר (והגורם הגדול) ויאמר
 כמורח וכרעף .

דקדוקה של נפש

אלהי

ואלהי אבותי תבא לפניך תפילתי ואלה
 תתעלם מתחנותי שאין אני עוז פנים (טו עזת)
 וקשר ערף (טו קשרת) לומר לפניך יי אלהי ואלהי
 אבותי צדיק אני (טו צדיקת) ולא חטאתי אבל חטאתי
 אני ואבותי אשמתי בנדתי בזלתי דברתי דפי
 העויתי והרשעתי זדתי חמסתי טפילתי שקר
 יעצתי עצות רעות כזבתי לצתי מרדתי
 נאצתי סררתי עויתי פשעתי צררתי קשיתי
 ערף רשעתי שהתתי תעבתי תעיתי
 ותעתעתי וסרתי ממצותיך ומשפטריך הטובים
 ולא שוה לי ואתה צדיק על כל הבא עלי כי אמרת
 עשית יי הרשעתי

(ואם היא אשה יאמר בלשון נקבה כאשר רמזנו) זימרט כל העונות
 דדטו כבורכים בעוה כגון גועות טוא - וניכול פס - וסכאת
 סנס - וכינא - ואם ידוע לו איזה עון פרטי יתודה עליו בלשון -
 ואמר כך יאמר :

מה

נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך
 שוכן שחקים הלא הנסתרות והננלות אתה
 יודע אתה יודע דוי עולם ותעלומות סתרי כל חי
 אתה חופש כל חדרי בטן רואה כליות זרב אין
 כל דבר נעל ממך ואין נסתר מנגד עיניך

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתמחול
 לנו זאת כל חטאתינו ותכפר לנו את
 כל עונותינו ותמחול ותסלח לכל פשעינו וסלחת
 לעונינו ולחטאתינו ונחלתנו סלח לנו זאבינו כי
 חטאנו מחור לנו מלכנו כי פשענו כי אתה יי טוב
 וסלח ורב חסד לכל קוראייך למען שמך יי וסלחת
 לעוננו כי רב הוא למען שמך יי תחיינו בצדקתך
 תוציא מצרה נפשנו יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי
 יעקב סלה יי צבאות אשרי אדם בוטח בך יי
 חושיעה המלך יעננו ביום קראנו השיבנו יי אדיר
 ונשובה חדש ימינו בקדם

ואם תלק לזה כבינה יקבל עליו ארבע מיתות בד כסדר טוחולים
 הדועים ואחר כך יאמר פרסה ראשונה סכקריאת שמע שהיא

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד: ברוך שם
 כבוד מלכותו לעולם ועד: ואהבת
 ארת יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל
 מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה
 היום על לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם
 בשבתך בביתך ובילךך ובכלתך בדרך ובשכבך
 וקוּמך: וקשרתם לאות על ירך והיו לטטפת

בין עיניך : וכתבתם על מזוזת ביתך
ובשעריך :

ויכוון כפסוק ראשון למסור כפסו על ק"ס . (ואחר כך יאמר הוי"ו
הלוה מתוקן ומקובל מחסידים ואנשי מעשה . כ"כ הרמב"ן בספרו
תורת האדם . וכן שביאו מופלגין אל כסלמן ערוך י"ד סימן ס"ח .)
וזה לפיכך . רב חכ"ו .

מורה אני לפניך יי אלהי ואלהי אבותי גאל

אלהי הרוחות לכל בשר שרפואתי בדרך
ומיתתי בדרך . יהי רצון מלפניך שתתפאני רפואה
שלמה ויעלה זכרוני ותמלתי לפניך כתפלת חוקיך
בחלותו (ויחי מחליו) ואם קרבה עת פקודתי למות
היא מיתתי מחילה . וסליחה . וכפרה . על כל
הטאתי . ועל כל עונותי . ועל כל פשעי שחטאתי .
ושעויתי . ושפשעתי לפניך מיום היותי על האדמה
עד השעה הזאת : ותן חלקי בגן עדן הצפון לצדיקים
לעולם הבא . תודיעני ארח היים שבע שמהות ארת
פניך נעימות בימיך נצח : אחר כך יאמר מי גאל
כמוך נשמת עון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא
החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא : ישוב ירחמנו יכבוש
עונתינו ותשליך במצולות ים כל הטאתם : רתתן
אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו

מימי קדם : בידך אפקיד רוחי פדירת אתי יי אל
 אמת : יהיו לרצון אמרי פי והניחן לבי לפניך יי צורי
 ונואלי :

ואס כעל כפס הוא ירכה בתחוכים כפי כמו : ויזהרו העומדים
 על החולה בשעת ישיאת כשמה דוקא לומר שלש פעמים חנא ככח
 כנגד כרך . ואס יש כיניהם מי שודע סודו יכוון כפרט כסם השולט
 בחותו יוש ושאר הכונות הידועות ליודעי חן . ואל התפלה . היא
 העולה . לשבח ולתהלה :

אנא בכח	גדולת ימינך	תתיר צרורה
קבל רנת	עמך ישגבנו	טהרנו נורא
נא גבור	דורשי יחודך	כבבת שמרם
ברכס טהרם	רחמי צדקתך	תמיד גמלם
חסין קדוש	ברוב טובך	נהל עדתך
יחיד גאה	לעמך פנה	זוכרי קדושתך
שועתנו קבל	ושמע צעקתנו	יודע תעלומות :

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

ולחר כך לומר סמוך קרמים עימדים כנגדונו : (הנס הכו)

שרפים עמדים פכעל לו שש כנפים שיש

כנפים לאחד בשתיים יבסר פגיו

ובשתיים יבסר רגליו ובשתיים יעזתף :

ואמר ונחך יי תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמותיך

יחליץ וחירת כנן רודה וכמוצא מים אשר לא יבזבו

בימיו

וזהר כל אדם שלא ימתין להתולדות עד דכדוכה של כפס רק כמיראה
חליו כמסך שלשה או ארבעה ימים בחולי סיכול לכא לידו סכנה או
ישוב אל ה' וירחמהו .

אמר

המסדר אתה הראית לדעת הסדר הזה מכלכל לבריו
במשפט . מיכיה לא תזוע שאין לך טוב וישר הימנו .

כי טעם וקנים יקח . ופוד ימים יודעי תן וחמד ייכך . ומיכ

וכלה ביה . כי הוא מוקיר סכי . ואח"כ יתירו לו קללות אלנות ושמתות
בפכי קהל ועדה . וזאת התעודה .

ברשות

בית דין של מעלה . וברשות בית
דין של מטרה . וברשות תורתנו

הקדושה . וברשות סנחריי גדולת . וברשות הקהל

הקדוש הזה . מותרים יהיו כל קללות אלות .

שמתות נדוים חרמים ארורים בטוים כשופים .

וכל דברים רעים . וחלומות העים שהושמו בבית

שום יהודי או יהודית ובפרט אותם שהושמו על רבי

פלוני

דקדוקה של נפש

(פלוגה או פלוגית סמולס הוא או סולס)
 או שקלל הוא את עצמו או שקלל הוא את אחרים
 בין בשונג בין במור בין בפעם בין ברצון בין
 בכונה בין שלא בכונה באי זה צד ואופן שיהיה
 ברשות הקדוש ברוד הוא ובירת דינו פמיליא
 שר מעלה ופמיליא של משה יהיו ברוך בטליו
 ומבטליו וחשובין ככלי חדש הנשבר שאין בו ממש
 שביתין ושביקין לא שרירין ולא קנימין ככתוב
 ולא ידבק בידך מאומה מן החדם למען ישוב יי
 מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך ודרבך בראש
 בשבע לאבותיך וכתוב ולא אבה יי אלהיך לשמוע
 אל בלעם ויהפוך יי אלהיך את הקללה לכרובה
 כי אהבך יי אלהיך ואתם הדבקים ביי אלהיכם
 חיים כלכם היום

ואם יש למולה אכ או אס בשם יקרא שיבאו לכרכו ואם
 יש לו כניס או תלמידים ישרים סכת ברכתו עליהם
 יכלס ועתורי בעדו כי רופא כל בער מפליא לעשות וכל אשתא
 נעשתא מתרחיק מיסא

ובשעה שהוא נוכס

העומדים אצלו אומרים אלו הפסוקים • וככין לאמרם ולסדרם •

כל כְּדֵי יוֹצֵר עֲלֶיךָ לֹא יִצְרָה וְכֹל לְשׁוֹן תִּקּוּם
 אֶתְךָ לְמִשְׁפָּט תִּרְשִׁיעֵי זֹאת נִחְלָת עֲבָדֶי יי
 וְצַדִּיקָתָם מֵאֵתִי נָאִם יי : לִישׁוּעַתְךָ קוִירְתִּי יי :
 לְפֹרְקֶנְךָ סִבְרִית יי : בִּירֶךְ אֶפְקִיד רוּחִי פְדִית אֲזוֹתַי
 יי אֵל אֱמֶת : אִם תִּשְׁכַּב לֹא תִפָּחַד וְשִׁכְבַת וְעֲרֹבָה
 שִׁנְתָּךְ : הוֹצִיָאָה מִמִּסְגַּר נַפְשִׁי (א' נֶפֶשׁ) לְהוֹדוֹת אֶת
 שִׁמְךָ בִּי (א' ב') יִתְּרוּ צַדִּיקִים כִּי תִגְמֹל עֲלַי
 (א' עֲלִי) : אֵל כִּלְסוֹן נִקְבֵה נַפְשִׁי לִי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים
 לְבַקֵּר : אֲנִי בְצַדֵּק אֲחֹזֶה פְּנִיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיץ
 תִּפְוֹנֶתְךָ : יי הוּא הָאֱלֹהִים יי הוּא הָאֱלֹהִים : שָׁמַע
 יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד : בְּרוּךְ שֵׁם עֲבוֹד מַלְכוּתֵנוּ
 לְעוֹרֵם וְעַד :

ושעומדים אצלו הקולם יאמרו המזמורים האלה: כי באו אל

בסוף

למנצח בננינות מזמור לדוד : בקראי

ענני אלהי צדקי בצר והרחבת

לי חנני ושמע תפילתי : בני אוש עד מרה

כבודי לכלימה תאהבון ריק תבקשו כזב סלה :

ודעו כי הפלדתי יי חסיד לו יי ושמע בקראי

אליו : רגזו ואל תחטאו אמרו כלבבכם על

משכבכם ודמו סלה : זגתו זכחי צדק ובטחו

אליו : רבים אמרים מי יראנו טוב נסה

עלינו אור פניך יי : נתתה שמתה כלבי מעת

דגנס ותירושם רבו : בשלוס יחדו אשכבה

ואישן כי אתה יי לפדך לבטח תושובני :

כו

לדוד יי : אזרי וישעו ממי ארצא יי מעוז

היי ממי אפחד : בקרב עלי פרעים

לאכול את פשרי צרי ואזכיר לך הנה כשלו

ונפלו : אם תחנה עלי מחנה לא ירא

לבי אם תקום עלי מלחמה בוארת אני

בטח : אחרת שאלתי מאת יי אותה אנבקש

שבתו בבית יי כלומי היי לחזורת פגעים יי

ולבקר

דקדוקה של נפש

ולבקר בהיכלו : כי יצפנני בסכה ביום
 רעה יסתירני בסתר אהלו בצוד ורוממני :
 ועתה יהום ראשי על איבי סביבותי ואזכרה
 באהלו זכתי תרועה אשירה ואזכרה לוי :
 שמע יי קולי אקרא ורחמי וענני : לך יאמר
 לבי בקשו פני את פניך יי אבקש : אל
 תסתר פניך מפני אל תט באף עבדך עזרתי
 היית אל תטשני ואל תעזבני אלהי ושעני :
 כי אבי ואמי עזבוני וני ואספני : דורני יי
 דרכך ונחני בארח מישור למען שורתי : אל
 תחנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויבח
 דמם : לולא האמנתי לראות בטוב יי
 בארץ חיים : קנה אל יי חזק ויאמץ לבך
 וקנה אל יי :

קכא

שיר לפעלות אשה עיני אל החרים מאין
 יבא עזרי : עזרי מעם יי עשה שמים
 וארץ : אל יתן לפוט רגלך אל ינום שמרך :
 הגדה לא ינום ולא יישן שמר ישראל : יי
 שמרך יי צלך על יד ימינך : יומם השמש לא
 יכבה

יבכה וירח בלילה : יי ישמרך מכל רע ושמר
את נפשך : יי ישמר צאתך וכאך מעתה ועד
עולם :

כג

מזמור לדוד יי רעי לא אחר : בנאות

דשא ירביצני על מי מנוחות ינהלני :
נפשו ישובב ינחני במעגלי צדק לפעו שמו :
גם כי אלק בנא צלכות לא אירא רע כוש
אתה עמדי שבטך ומשענתך הטה יחמוני :
קיעך לפני שלחן ננד צררי דשנות בשמן
ראשי כוסי רויח : אך טוב וחסד ירדפוני כל
ימי היו ושבתו בבית יי לארץ ומים יצונו

מזמור לדוד בכרחו מפני אבשלום בנו :

יי מה רבו צרי רבים קמים עלי :
רבים אמרים לנפשו אין ישועתה לו באלהים
סלה : ואתה יי מנן בעדי כבודי ומרים ראשי :
קולי אל יי אקרא ויענני מחו קדשו סלה :
אני שכבתי ואישנה המיצותי כיוי יסמכני : לא
אירא מרבבות עם אשר סביב שהו עלי : קומה

וַיִּדְוֹשׁוּעָנִי אֱלֹהֵי כִי הִכִּיתָ אֶת כָּל אֹיְבֵי לִחְיִי
שָׁנֵי רַשָּׁעִים שָׁבַרְתָּ: לִי הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ
בְּרַכְתָּךְ סֵלָה

צא

ישב

בַּסֵּתֶר עֲלוּיָן בָּצַל שָׁדָי וּרְתִלּוֹנָן:
אָמַר לִי מַחְסֵי וּמְצוּדָתֵי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי
כִּי הוּא יִצְלַךְ מִפֶּה יְקוֹשׁ מִדְּבַר הַזּוֹת:
בְּאֲכֹרֶתוֹ יִסַּךְ לֶךְ וּרְתַחֲרַת בְּנַפְשׁוֹ תַחֲסֶה צְנִיָּה
וּסְחָרָה אֲמָתוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּחַד לַיְלָה מִחַץ יַעֲוֹף
יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאִפְלֵ יִהְיֶה מִקֶּטֶב יִשׁוּד צְהָרִים:
יִפֹּל מִצִּדְדֵךְ וְאַלֶּף וּרְבֵבָה מִיִּמִּינֶךָ אֲלֵיֶךָ לֹא יִגָּשׁ:
רַק בְּעֵינֶיךָ תִּפְיֹשׁ וּשְׁלֵמַת רַשָּׁעִים תִּרְאֶה: כִּי
אַתָּה יי מחסוי עליון שְׁמַת מְעוֹנָה: לֹא תֵאָנֶה
אֲלֵיֶךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאֵהֶלְךָ: כִּי מִלְּאֲכֹי
יִצְוֶה לֶךְ לִשְׁמֶרֶךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל כַּפְּיִם יִשְׁאֹנֶךָ
בְּתַנּוּף בְּאֲכֹז רִגְלֶךָ: עַל שַׁחַל וּפְתוֹן תְּדַרְךָ תִּרְמָם
כַּפְּיֹד וְתַנּוּן: כִּי בִי חֶשֶׁק וְאִפְלֹטָהוּ אֲשַׁנְּבֶהוּ כִּי
יֵדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה
אֲחַלְצֶהוּ וְאֲכַבְּדֶהוּ: אַרְךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֶהוּ
וְאִרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:

קל

שיר
 המעלות ממעבקים קראתיך יי
 שמעה בקולי תהינה אזניך קשובות
 לקול תחנוני : אם טונות תשמריה יי מי יעמוד :
 כי עמך הסליחה למען תורא : קויתי יי קויתה
 נפשי ולדברו דו חלתי : נפשי ליי משמרים
 לבקר שמרים לבקר : יחל ישראל אל יי כו
 עם יי החסד והרבה עמו פדות : והוא יבדה את
 ישראל מכל עונותיו :

ב

למנצח
 מזמור לדוד : יענה יי ביום צרה
 ישגבך שם אלהי יעקב : ישלח
 עורך מקדשו מציון יסעודך : יזכר כל מנחתך
 ועלתך ידשנה סלה : יתן לך כל לבבך וכל עצתך
 ומלא : נרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגל
 ומלא יי כל משאלותיך : עתה ידעתי כי הושיע
 יר משוחו יענה ומשמי קדשו בנכורות ישע
 ומינו : אלה ברבב ואלה בסוסים ואנחנו בשם
 יי אלהינו נזכיר : הטה כרעו ונפלו ואנחנו
 קמנו ונתעודד : יי הושיעה הפלך יעננו ביום
 קראנו :

דקדוקה של נפש

את קולו נכבד ואנחה • וען לא כפעלו פערי דמעה • ומתוך כך
אפסד פיוכה לחיים ולרפואה •

ויתחיל המקרא ויאמר :

טוב ה' לקוויו לכפס תדרשנו • טוב ה' למעוז פיוס צרה

ויודע חוסי בו • טוב ה' לכל זרחמיו על כל מעשיו •

מלכי ה' אמרה בפסי על כן אוחיל לו • אף אורח מפפטיך ה' קוויך
לשמך ולזכרך תאות כפס • הקטיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך
אתפלל • שמעה תפלת ה' וטופתי האזיבה אל דמעתי אל תחרש כי
גר אנכי עמך תושב ככל אבותי • אנא ה' האל הגדול והנורא שומר
עברית זהחמד לאוהביו ולסומרו מנותיו • תהי כא אונך קסכת ועיניך
פקוחות לשמע אל תפלת עבדך אשר אנכי מתפלל לפניך היום •

עכבי ה' כי טוב חסדך כחצ רחמיך פכה אלי • א תסתר פניך ממני
אל תט באף עבדך עזרתי היות אל תטשני ואל תעזבני אלהי יושעי
ה' אל באפך תוכיחני ואל כחמתך תיסרני • הקטיבה לי ועכבי
אריד בשימי ואהימה • כי אתה ה' טוב וסלח ורכ חסד לכל

קוראריך •

אלהי

ואלהי אבותי • בראותי היותי מוטל על ערש דוי זה
ומים בנוע מדובה • ומעוכס מידך • והאמת היא
שאין יסורין בלא עון • וכי לא על חנם יסרתני • כי מנסהך
להאריך אפך על ברואיך • ורחמיך על כל מעטיך • ופסן חסד אתה
אעולם • לכן בליותי יסרוני • ולכבי יעבני • לחפש על דרכי •

ולפפס במעמי • ולשוב מהם • ולהתודות עליהם • ולבקש עריך
מקילה ובפרה • כי עמך הסליחה • אולי בזה אזכה לחזור ולהיות
קרוב אליך • וכי עברתי על ימים עלי עברו • והפלתני במחשבתך
מאשר חשאתי • והעזית לפניך • חמס היותי • ואת

אשר

אשר גבר יצרו עלי והכעסתיך. הלא כפלו פני ובצתי וככלמתי
 להרים ראשי. הראותי כי על כל טובות שבמלתני רעה במלתיך.
 כי כראתי לא לנודך רק כדבה. ולא בהכרח כי אם ברצון ואהבה.
 וטרם היותי במסדיך קדמתי. וכפחת רוח כי והחייתיני. ואחרי
 באתי לאויר העולם לא עזבתי. אבל כאב חומל גדלתיני. וכחמה
 ומוסר למדתני. ומצרה ונזקה הלכתני. וכמה צרות פעלמו מעיני
 אשר יוהן נאלתיני. וכחול עלי מלאים חפס דפאתני. ברעב זכתני.
 ובטבע כלכלתיני. ועוד הגדלת והוספת על זה בתתך לי חמונה
 שלמה. להאמין כי אתה אל אמת. ותורתך אמת. וכיאיך
 אמת. קטונתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את
 עבדך.

אלהי

נשמה שנתת כי טהורה היתה. כי אתה נבחתה
 כי. ואתה משמרה בקרכי. ואני ביצרי
 הרע חללתי אותה. ובאשמים הרעים טמאתיה. כי
 ידעתי שטונותי רבו מלפניך. ואשמותי ענמו מלונכור. בעת
 שכפר ואתודה מהם. אולי אטכיח שאון גליהם. ואתה תשמע
 השמים וסלחת.

אשמתני

בתורתך. בזיתי כמנותיך. גולתי. דברתי
 דופי. שעותי. והרשעתי. זדתי. זכיתי.
 חמפתי. חמדתי. שפלתי סקר. יענתי רע לאין סקר. כזבתי.
 כחשתי. לנתי. לוננתי. מריתי. מרדתי. פאנתי. באפתי.
 פררתי. עויתי. פשעתי. נזרתי. קנתי כתופחותיך. קסיתי
 עודף. רשעתי. שחתי דרכי. תעיתי ממהלכוי. עברתי
 ממוכותיך ושרתי. ואתה נדיק על כל הכא עלי כי אמת עשית ואני
 הרשעתי.

דקדוקה של גמ'

מה

אומר לפיכך יושב מרום . ומה אספר לפיכך סוכן מחקים .
הלא הכסדרות והכבלות אתה יודע . אתה יודע רוי
עולם ותפלומות בתרי כל מי . אתה חופש כל מדרי בטן . ורואה
כליות ולב . אין כל דבר בעלם ממך . ואין כסתר מכבד
עיניך .

אלהי

אם עוני מכסוף גדול . עשה נא למוען שמך הגדול .
כי אם לא אוחיל לרחמיך . מי יחוש עלי חוץ ממך .
לכן אם תבקש לעוני . אכרת ממך אלניך . ואתכסה מחמתך בנילך .
ובשולי רחמיך הרבים אחויק עד אם רחמתני . זכור נא כי כחומר
עשיתני . ואל תפקוד עלי כמעללי . והסתר פניך מחטאי .

ויען

כי בתקלואים אשר השיגוני . הכני דומה היום לעולם
לגרדום לידון . לכן כעת אתחנן אלניך . ואבקש
מאתך . טכמדת רחמיך תשפטני . אל כאשך פן תמעשני .
והגם כי הכני נשכר וכדכה . על אשר חטאתי והעויתי לפיכך .
בדעה נלוכה . ונפש חפנה . נכון לבי אלהים נכון לבי . לקבל עלי
באהבה את כל אשר יבא מבית דינך הנדק כי ידעתי משפטך טובי
ובכן הכני מפיל את תחינותי . ואומר .

מודה

אני לפיכך ה' אלהי ואלהי אבוני שרפואתנו בידך וכו'
ככ"ל

ועל

הכל אחי חייב להודות . להלל . לשבח . לפאר . לרוחם .
לצדק . לקדש . וליחד את שמך הגדול הנכבד והמורא .
בפי יוצרים תתכרך . ובלשון מסידים תתקדש . ובקרב קדושים
תתהלל . ובלהקת ארלאים תתפאר ותתהדר . תשתבח בפי רחומיך .
תתקדש בפי קדושיך . תתיחד בפי מכסאיך . תתרום בפי מלאשיך .
תתיחד בפי מיוחדיך . תתנשא בפי מכסאיך . כי אין כמוך באלהים ה'
ואין כמעשיך . ובמחונת קיות . ואופכים . וקרובים . ועודין קדישין .
תתנשא

תמכא ותתעלה. בממים ממעל. ותתיחד צפי מיוחד במורה
ופחד. בעמך ישראל גוי אחד.

שמע

ה נבאות עמנו מסבב לנו אלהי יעקב סלה. ה' נבאות אמרי
אדם בוטח בך. ה' הושיעה המלך יעבנו ביום קראנו.
יחיו לרבון אמרי פי והביון לבי לכפוך ה' צורי ונואלי.

והעומדים

עם יכחמו ויפעדו את החולה. כתפלס
ותחכס. כי ירימו ויתכו קול. לאמר
עליו. לישופתך קויתי ה'. חנון ורחום ה' ארך אפים וגדל אסד.
בו אתה ה' טוב ושלח ורכ חסד לכל קוראיך. כל בלי יוצר עליך
לא יכלת וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי ה'
ונדקתם מאתי כאם ה'.

ואם

ירצו יאריכו ויאמרו טל כמו כן. יושב בסתר עליון
וגו' פד ולראשו בישופתי. סיר למעלות אשא עיני וגו'
עד העתה ועד עולם. יברכך ה' וישמרך. יחד ה' פניו אליך
ויחנך. ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום.
מ' למנו אל ספתותיו דוכבות בקבר.

זאת

מגלת סדרים סדרי תורת הוידוויים הנזרפין לכית הדשן
 והעוכב כזשכתם אל כל המתודה יש לו חלק לעובד .
 וזאת התפודה . לכל בר ישראל להכין נידה . לדרך ונילך ארובה
 וקברה . על התודה ועל העבודה . ולא כגמול ידו הדה . מנות
 אכסים מלומדה . עיניו יאירו במאור תורה . ורגליו ירונו לשמוע
 דברי עתיק יומין . ונחשוב מחשבות לכלתי ידח ממנו דבר הכדח .
 כל עוד כשמתו בו . לקרבה אל המלאכה מלאכת שמים לעשות
 אותה עד שידו מנעת בשלמות ובתמימות . באיכות ובכמות .
 ללמוד וללמד לשמור ולעשות כל ימי חלדו . כי זה כל שאדם . יזדק
 לפניו יהלך . עד יסקיף וירא ה' מעשיו רבויים כחמדים מזהב .
 ויקחנו אל גבולו . כי מכלים כפלו לו . להתעון בעדן בן אלהים .
 בהניב תור הסתר כת מלך יחידתו . רחמו וכשמתו . כי מנאו שלם
 שבפנים כההיא דרכו בון . ומכאן מודעה דכא אס דאה דאינו בימי
 שכלכו . בחור כארויס . סוכר הרזים . בחור ועבד . פה מפיק
 מרגליות . כאסף א עמיו בלא שתו . תכה זיוו פניה הודו וזם אומ' ככה .
 וזה אומר בכה . אל תתמה . על מה ועל מה . כי תשובתו כנדו .
 והגיעה שעת רנון לה' להתהלך לפני אלהים באור החיים . ובין דא
 לדא כדעה כרדפה כוודוי ומרטה על שעבר מעוכות ראשונים .
 וחמאת כעורים . וכתפלל על העתיד לכא שלא יגרום החטא .
 עד עת בא דברנו . אמרתה' תנרפנו . יחדש ימינו . כקדם
 קדמתנו . וכהיה מוזמנים ומוככים ליום הנועד . בשלוש ובמיסור .
 להתענג באורו . ולשים כבוד מכותתנו . ובאור גמול לפניו יבי
 פתרו ומגיפנו . ותחת כל כפינו . יתן כא אפ' מחינתנו .
 אמן ואמן .

וסדר

אלה הדברים רבא ווטא הסולך לקראתנו מתוקן
 ומקובל בחקו ישאנו. כל אחד מבני בשרתנו.
 אל יעזבונו ואל יטשנו. לפקוד עמו כל בני בריתנו. הנריכים
 אליו המוטלים על ערס דוי. לפטס חפוט אחר חפוט בברות
 השתדלותם ווריוותם. המוטלת עלינו. שלפוף שלסת ימים או חפט
 יותר למחלתם ולחליים סיס לחוט לסכנה. לכל אחד מהם זכור
 יזכרו. ומפקידה לפקידה יפקדנו. שיתודה את עוביו ואת עון
 אבותיו במעלו אשר מעל. כי כך היא דרכה של תודה. ויאמר לו
 שרבה התודו ולא מעו. ושרבה שלא התודו ומתו. וכסכר שאתה
 מתודה אתה חי. וכל המתודה יש לו חלק לעולם הבא. ואם אינו
 יכול להתודות בפיו יתודה בלבו. ואם אינו יודע להתודות אומרם
 לו אמור תהא מיתתי כפרה על כל עובותי. וכל אלו הדברים איך
 אומרים לו בפני ע"ה. ולא בפני נשים. ולא בפני קטנים. שמה
 יכו וישכרו לכו. כמו שכתב מוהרי"ק ב"ד סימן ס"ח. ואם נדבד
 רוסו אתו אחד מתופשי התודה ומחמיה. תכף ומיד יקראנו.
 בן תבואהו שואה לא ידע. וכפתע פתאום יבא שברו. ויכבד עליו
 חליו. כחלם מכתו. ולא יוכל להוציא בשפתיו ברור מללון הכח
 אל הפעל. אלא רוסו וכרמו כחרט אשר לה שומע ואין כפיו תוכחות.
 אין ולא רפיא בדיה. על כן קל חיש משרה יעשנו. ואל ואחרבו.
 דלית דין נריך בשט. וישוב אל' וירפאו ויחיה לפניו. כי גדול
 אדוכנו. ולו הרחמים והסליחות. בחש על הרעה ומרבה להיטיב.
 וכל יוכל ולא יבצר ממנו מזומה. ומחיה חיים יתן לו חיים ארוכים
 ומתוקנים. ואם יגיע אל אשר מות כי פקדא פקרא אל בית המלך.
 ילך ולו חמדה. ותייה מיתתו חיים. וכפמתו כרודה כנרוד החיים
 פנחיים. ויכוח ויעמוד לגורלו לקץ הימים.
 לקטרת השמים.

התעוררות תחתון

ואתה אנוס כערכי דע את אלהי אביך ועבדו • אל
תתן עיניך כמיו הטוב והכליו אשר לא יועילו ולא
יניעו כי תהו המה • והפאוכך ושמע לשון למודים על זה מהרכ
סגולת כפל שני לוחות הברית (דף ר"ל) שמענה ואתה דע
לך • וזה פרוש •

אין יזבל • בלא הרבורה

אבר • אין שמיטה • בלא

ידידת מטה מטה • אין שנה •

בלא רוש ולענה • אין תקופה •

בלא מכת תרופה • אין חדש •

בלא תמורת קדש • אין שבועה •

בלא קול תרועה • אין יום בלא

רתת ואיום • אין גילה • בלא

גילה • אין שעה • בלא רעה • אין

רוע כלי פנע • כל הצלחה •

לצוחה

לְצוּחָהּ כָּל שְׂמֵחָה לְאַנְחָה כָּל
 גִּילָה לִילָלָה וְחִירָה כָּל
 מְמִשְׁלָה לְשִׁפְלָה כָּל שִׁשּׁוֹן לְאַסּוֹן

ועוד עט כה' תטו כס (דף רל"ג ע"א)

ראוי לאדם לירא מבורא יתברך ויתעלה וישפיל
 קומתו ויזכור בימי בחרותו ימי זקנתו
 ובימי גבהותו ימי שפלותו ובימי שמחתו ימי
 אנחתו ובימי חופתו ימי הרפתו
 ובימי טובו ימי מכאובו ובימי הונו ימי אונו
 ובימי הודו ימי אידו ויכנע על עונותיו
 ויתחרט על כל פשעיו וזדונותיו
 ימהר יהיש מעשהו והשכ
 עם קוניה כפח ימים
 בשנה כי עת
 לחננה

לחננה

לחננה

קנצי למילים

על כן יאמרו המושלים

אדם עצבי אל תאנה כי אחר
טרחא יבא אתנה אל תתהרו
אדם גביר כי אחרי דרגא יב
תביר

בנלך ונעי עמי עני

לקי

עני